

врѣмето е дошло сега да се осъществи голѣмото прѣдприятие, за което Ваше Величество е направило толкова жертви, сирѣчь да се даде свобода на благороднитѣ племена, които сж притиснати отъ толкова вѣка, и да се направи, щото тѣ за напрѣдъ да не могатъ да подпадатъ въ робство.

Като имаме прѣдъ видъ приликитѣ на Европа, ний разбираме мъжнотиитѣ, които прѣдставя рѣшението на тоя въпросъ; нъ ний се осмѣляваме да просимъ Ваше Величество, който държи между ржцѣтѣ участъта на християнитѣ въ Турция, да не позволява никакво частно разпореждане отъ добринитѣ на свободата, нъ да осигури на угнетен то население, на сѣверъ и югъ отъ Балкана, пълно и трайно устройство на гражданска и религиозна свобода.

Понеже Българитѣ сжществуватъ много подалечъ, отъ колкото показватъ въобще географическитѣ карти подъ името България, и понеже тѣ населяватъ мѣстата до Василика на югъ и до Одринъ и Солунъ въ южна Тракия, ний молимъ Ваше Величество да благоволите да опрѣдѣлите, съобразно съ горѣ-изложеното, южната граница на България.

Уреждането на Източния въпросъ върху основания по-ограничени не може да бжде за въ бждеще, освѣнъ източникъ на опасни заплитания, които ще прѣдизвикатъ нови жертви въ пари и кръвъ; защото невъзможно е да вѣрваме, че ще сжществува траенъ редъ, когато една частъ отъ единъ християнски народъ, въ извѣстни географически прѣдѣли, ще се наслаждава отъ всички привилегии